

Sygn. akt V CSK 107/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa B. H.

przeciwko S. T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 września 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 września 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanego S. T. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, albowiem tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń nieważnych lub oczywiście wadliwych. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności skargi wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08).

Skarżący poza powołaniem się na tę przesłankę, nie zawarł w skardze wyodrębnionego wyводу prawnego wskazującego, w czym przejawia się „oczywistość” naruszenia przez Sąd Apelacyjny przepisów prawa materialnego lub

procesowego (por. nie publikowane postanowienia SN: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08). W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący polemizuje z ustaleniami faktycznymi i oceną prawną stosunku zobowiązaniowego łączącego strony dokonaną przez Sąd Apelacyjny przedstawiając własną ocenę tych kwestii, co nie może być uznane za wykazanie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej w przedstawionym wyżej rozumieniu. Przypomnieć przy tym należy, że stosownie do art. 398¹³ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia, a kontrola kasacyjna zmierza do oceny legalności zaskarżonego orzeczenia, a więc kontroli prawidłowości stosowania przez Sąd drugiej instancji wyrażnie wskazanych przez skarżącego w ramach pierwszej lub drugiej podstawy kasacyjnej przepisów prawa w ustalonym wiążąco stanie faktycznym.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz powoda, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, znajduje podstawę w art. 98 i art. 99 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c.

[aw]